

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
1. Ст.8/2023
30.03.2023. године
Нови Сад

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, судија Владислав Куртек, у поступку утврђивања постојања стечајног разлога над дужником ELLBA TECHNIK DOO NOVI SAD, МАТИЧНИ БРОЈ: 21388939, ПИБ: 110807619, Нови Сад, Симе Матавуља 28, чији је пуномоћник Ивана пуповић адвокат у Новом Саду, по предлогу TOTAM CAR WASH SISTEMI DOO FUTOG, Футог, Повртарска 54, чији је пуномоћник Божидар Берића адвокат у Новом Саду, дана 30.03.2023. године доноси следеће

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ предлог повериоца TOTAM CAR WASH SISTEMI DOO FUTOG за покретање стечајног поступка над стечајним дужником поднет дана 08.02.2023. године.

ОТВАРА СЕ стечајни поступак над дужником ELLBA TECHNIK DOO NOVI SAD, МАТИЧНИ БРОЈ: 21388939, ПИБ: 110807619, Нови Сад, Симе Матавуља 28, стечајни разлог је трајнија неспособност плаћања.

За стечајног управника се именује Бранка Павлић лиценцирани стечајни управник из Новог Сада.

ПОЗИВАЈУ СЕ обезбеђени и необезбеђени повериоци да пријаве своја потраживања у року од 30 дана од дана објављивања огласа у Службеном гласнику Републике Србије, а најкасније у року од 120 дана под претњом преклузије, у два примерка са документацијом, у складу са чланом 111. Закона о стечају.

НАЛАЖЕ СЕ дужницима стечајног дужника да без одлагања измире своја дуговања према стечајном дужнику.

Прво поверилачко рочиште, када ће се одржати и Скупштина поверилаца, се заказује за дан 10.05.2023. године у 09:45 сати у судници број 7 у приземљу у Привредном суду у Новом Саду, Сутјеска број 3.

Испитно рочиште се заказује за дан 08.06.2023. године у 09:15 сати у судници број 7 у приземљу у Привредном суду у Новом Саду, Сутјеска број 3.

Оглас о отварању стечајног поступка истиче се на огласну таблу Привредног суда у Новом Саду дана 30.03.2023. године.

Образложење

Предлагач је дана 08.02.2023. године поднео предлог за покретање стечајног поступка над дужником наводећи да је увидом у званичну интернет презентацију Народне банке Србије утврђено да се стечајни дужник у последњих годину дана у више наврата налазио у блокади и то на дан 06.02.2023. године евидентирано је 346 дана блокаде, а од дана 05.04.2022. године до дана 06.02.2023. године у непрекидној блокади је 308 дана. Даље је навео да је предлагач као пријемник по основу уговора о уступању потраживања и преносу споредних права од дана 06.02.2023. године примио од уступиоца BPL & TRADING INDUSTRY DOO NOVI SAD потраживања која он има према овде стечајном дужником у укупном износу од 6.280.903,20 динара.

На рочишту 06.03.2023. године заказаном ради утврђивања постојања стечајног разлога стечајни дужник се противио предлогу наводећи да је његов пословни рачун активан у последњих шест дана, те да располаже одређеним средствима, а уједно је и понудио исплату неспорног дела потраживања предлагача утврђену пресудом Привредног суда у Новом Саду П.1199/2020 које на дан одржавања рочишта износи 1.511.535,00 динара, које је и од стране предлагача учињено неспорним.

Оспорио је постојање преосталог потраживања предлагача наводећи да се ради о средствима уплаћеним по авансном рачуну у вези са куповином самоуслугне перионице, која је стечајни дужник задржао кроз институт капаре у смислу члана 7 уговора закљученог о овој купопродаји, с обзиром да правни претходник предлагача није исплатио преостали износ купопродајне цене.

На рочишту одржаном дана 14.03.2023. године предлагач је оспорио наводе стечајног дужника, оспорио је такође налаз вештака економске струке Катарине Федош Немеш наводећи да је она заузимала ставове тумачећи одредбе уговора о купопродаји самоуслугне перионице за шта није овлашћена, а прихватио га је једино у делу који се односи на околност уплате аванса за предметну купопродају у износу од 3.400.871,70 динара. Он се позвао и на одређене чланове Закона о облигационим односима у погледу института капаре, односно доспећа потраживања предлагача позивањем стечајног дужника да врати уплаћени аванс. Такође је навео да је други део авансног плаћања према предметном уговору о купопродаји од 21.05.2019. године од 50% од укупне цене требало да се изврши након што стечајни дужник обавести купца да је извршен утовар опреме која је наручена од добављача. Стечајни дужник притом није доставио ниједан доказ да је опрема испоручена, односно да је уплатио аванс италијанском добављачу ELLBA - AQUARAMA ITALIJA. Предлагач је као доказ о солвентности правног претходника доставио и уговор о краткорочној позајмици закључен 30.07.2019. године према коме је правни претходник предлагача позајмљивао новац стечајном дужнику.

Даље је навео да је у истој правној ситуацији стечајни дужник примио аванс за исту намену од предузетника Дејана Пошарца који актуелно води парнични поступак ради враћања датог аванса. Из наведеног закључује да је овде предлагач стечајни поверилац са овлашћењем да поднесе предлог за покретање стечајног поступка.

Стечајни дужник је на истом рочишту остао код ранијих ставова наводећи да је спорном уплатом плаћено само 30% од вредности целокупне опреме, као и да је он

правног претходника у више наврата позивао да изврши остатак уплате пошто је наручена роба плаћена добављачу у Италији. У вези са наведеним је доставио електронску преписку са италијанским добављачем. Навео је такође да стечајни дужник нема никакве финансијске потешкоће да одговори свим доспелим, а неизмиреним обавезама, те да није у блокади и нема друге повериоце. Спорно потраживање из авансног рачуна не може да плати јер је авансна уплата у књиговодству оприходована након безбројупозорења претходнику предлагача да настави са динамиком уплате. Уколико предлагач сматра да је потраживање из авансног рачуна основано он може своје право да расправи у парничном поступку.

Поднеском од 17.03.2023. године предлагач је детаљно анализирао правни посао закључен између свог правног претходника и стечајног дужника посебно се бавећи чланом 7 предметног уговора који се односи на могућност задржавања предметног аванса у случају да правни претходник као купац није у могућности да уплати преостали износ из било којих разлога, остајући код става да је у том периоду правни претходник независно од предметног уговора позајмљива стечајном дужнику новац како би он, стечајни дужник, могао да испуни своје обавезе и испоручи опрему. Такође је остао при тврдњи да стечајни дужник није доставио доказ да је од инопроизвођача наручио и платио опрему која је била предмет уговора. Исто тако стечајни дужник није доставио доказ да је сходно обавези из члана 7 уговора да је опрема произведена и спремна за утовар, нити га је позвао да на основу те чињенице изврши уплату од 50% другог дела купопродајне цене.

Поднеском од 21.03.2023. године стечајни дужник се изјаснио да остаје при ранијим ставовима, а доставио је и електронску преписку са преводом на српски језик која по њему документује изнете ставове. Инсистира на томе да плаћањем аванса од 30% није исплаћена цела техника како би се тражила њена испорука или поврат новца, односно да је наступио случај због кога је услед непоштовања динамике исплате од стране правног претходника предлагача он изгубио право на капару.

На рочишту одржаном дана 30.03.2023. године странке су остале код изнетих ставова. Предлагач је притом додао да стечајни дужник није превео два битна документа при чему је један од њих рачун италијанског добављача према стечајном дужнику, из кога је упоређењем са понудом истављеном за куповину опрема према правном претходнику добављача путем стручног лица утврђено да се од 26 ставки 15 значајно разликује, док једна ставка ни не постоји због чега сматра да се предметни рачун италијанског добављача односи на неко треће лице. Исто тако документ о плаћању аванса за наручену перионицу није преведен тако да се по њему он односи на плаћање опреме наручене од трећег лица.

Стечајни дужник је, поред осталог, навео да с обзиром да је седиште правог претходника предлагача било такође у Новом Саду није било потребе за писменом кореспонденцијом, већ су се уговорне стране међусобно обавештавале усменим путем. Остаје код тврдњи да је из кореспонденције са италијанским добављачем предмет купопродаје био поручен, плаћен и израђен, те да су чак поруцбине других наручилаца биле стављене у страну ради реализације поруцбине за потребе правног претходника предлагача.

На упит поступајућег судије изјавио је да не располаже исправом која би потицала од стране италијанског добављача о томе да је конкретан предмет наруцбе био произведен

и спреман за испоруку. У погледу аванса уплаћеног италијанском добављачу навео је да је његова цена као посредника у правном послу купопродаје перионице била нижа у односу на цену према правном претходнику предлагача као крајњем купцу, као и да је аванс стечајног дужника за наручену робу био 20%, при чему износ уплаћених 15.000 евра прелази тих 20% договорених између дужника и италијанског добављача. Остао је и код става да дужник од покретања овог поступка има активан пословни рачун, те да у овом тренутку не постоје утврђена потраживања према њему којима не би могао да удовољи.

Стечајни судија је размотрио документацију коју су странке прикључиле списима, те оценио њихове правне ставове, на основу чега је оценио да су за отварање стечајног поступка испуњени услови из члана 11. став 2 тачка 1 у вези става 3 Закона о стечају, односно да постоји стечајни разлог у виду трајније неспособности плаћања.

У конкретном случају суд је закључио да је подносилац предлога овлашћени предлагач у смислу члана 55. став 1 и 2 Закона о стечају на основу постојања вероватног потраживања према стечајном дужнику које се односи на уплаћени аванс у износу од 3.400.871,70 динара на основу авансног рачуна стечајног дужника 01/19 од 17.06.2019. године чију исплату је предлагач затражио обавештењем од 10.02.2023. године.

Наиме, списима предмета је прикључен уговор закључен између стечајног дужника и правног претходника предлагача о купопродаји самоуслугне аутоперионице indoor ML 5 gadna mesta који је закључен 21.05.2019. године којим су утврђене међусобне обавезе уговорних страна. Поред осталог чланом 4 став 2 предметног уговора предвиђена је динамика плаћања предметне перионице и то 30% као прво плаћање, други део аванса до висине 50% пре утовара у фабрици ELLBA - AQUARAMA ITALIJA NUOVELO, а трећи део, односно 20% по испоруци, односно монтажи. Чланом 7 предметног уговора предвиђено је да учешће од 30% представља капару, те да уколико купац није у могућности да уплати преостали износ до коначног износа понуде из било којих разлога, све у року од 90 дана од дана уплате аконтације губи право на капару, док продавац нема даљих обавеза према купцу.

Међу странкама није било спорно да је правни претходник предлагач уплатио аванс по предметном уговору, а спорно је да ли је стечајни дужник у обавези да због нереализованог уговора тај аванс врати, или може да га задржи као капару, те да га као је навео „оприходује и раскњижи“ у свом књиговодству, на основу чега нема међусобних потраживања и дуговања између странака. Током поступка није утврђено да је стечајни дужник на начин, који би за ту чињеницу представљао доказ, обавестио правног претходника предлагача да је наручена опрема произведена и спремна за утовар, када би дошло до примене обавезе на плаћање другог дела купопродајне цене у износу од 50% од укупног износа. Самим тим, по оцени суда, правни претходник предлагача није ни могао пасти у доцњу са плаћањем са последицама из члана 7 предметног уговора, те каснијим потпуним одустајањем од уговореног правног посла. Ово значи да је стечајни дужник задржао уплаћени аванс супротно основу из члана 7 уговора с обзиром да је доспелост обавезе правног претходника предлагача зависила од претходног испуњења обавезе стечајног дужника у погледу обавештавања о изради наручене перионице. Притом, документација и писмена преписка са италијанским добављачем није уверила суд да се односи на предметни правни посао, а сам стечајни дужник не располаже писменим доказом о испуњењу услова из обавезе предвиђене чланом 4 Уговора. Наведена правна ситуација чини вероватним постојање

потраживања предлагача као правног следбеника из уговора о уступању потраживања закљученог са BPL & TRADING INDUSTRY DOO NOVI SAD, па тако и овлашћеним предлагачем за покретање овог стечајног поступка.

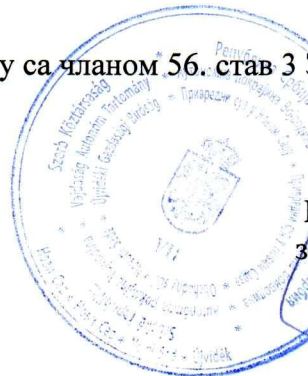
Што се тиче околности које се односе на трајнију неспособност плаћања, осим што обавеза у погледу враћања уплаћеног аванса није од стране стечајног дужника према предлагачу односно његовом правном претходнику у року од 45 дана, већ о томе сведочи и његова финансијска ситуација о којој говори стање пословног рачуна који је према извештају НБС дана 06.02.2023. године, односно непосредно пре подношења предлога за покретање стечајног поступка износило укупно 346 дана блокаде у периоду од 23.10.2020. године, с тим да је он непрекидно био у блокади од 05.04.2022. године па до 06.02.2023. године, укупно 308 дана. Поновно активирање пословног рачуна након подношења предлога, као и исплату неспорног дела потраживања предлагача из другор основа, суд види као покушај избегавања последице у виду отварања стечајног поступка. Он није доказао постојање било каквог обима обављања привредне делатности, а прикључена лагер листа није од утицаја на утврђење постојања стечајног разлога. Тужба трећег лица у вези са којом је достављен доказ списима, суд такође упућује на закључак да стечајни дужник ни у том случају није испунио обавезе које се односе на набавку опреме за аутоперионицу.

Имајући у виду наведено суд је закључио да су испуњени законски услови који се односе на трајнију неспособност плаћања, па је применом члана 69. став 1 и члана 70. Закона о стечају, донео одлуку као у изреци.

Избор стечајног управника је извршен у складу са чланом 56. став 3 Закона о стечају.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба
Привредном апелационом суду у Београду,
у року од 8 дана од пријема преписа решења,
а путем овога суда.

СУДИЈА

Владислав Куртек
за тачност отправка